

En ökenbo kom vandrandes för att ställa en fråga

Publicerad: 06 January 2013

Religion är en del av människans inre natur. Gud har skapat det religiösa medvetandet som en integrerad del av varje människa. Innerst erkänner vi alla vissa grundläggande moraliska värderingar, och på så sätt blir dessa universella värderingar. Den som förvärvar kunskap om religionen kommer att upptäcka något om sitt inre, något som alltid har funnits där.

Med en avslappnad inställning följer en fertil grund för denna medfödda inre natur att frodas i. En avslappnad inställning ger människan utrymme för eget handlande, så länge inte islams diktat överträds eller andra människors rättigheter kränks.

Alla människor delar en gemensam värdegrund som islam definierar och perfektionerar. Islam har inte kommit för att beröva människan på hennes medfödda moraliska värderingar, utan snarare är islam den religion som bekräftar och förfinar dem.

Profeten Muhammed (fred vare med honom) berättade vid ett tillfälle för hans följeslagare om ett förbund som araberna hade ingått och som hade inneburit fred mellan de olika klanerna. Han sade att om han hade bjudits in till att underteckna ett sådant avtal, hade han gjort så. Det var ett fördrag som förde samman de olika folken runt en gemensam sak, som tillvaratog deras rättigheter samt värdighet och som innebar slutet på den endemiska krigföring som kostat så många liv. Även om fördraget ägde rum före islam var det likväl i enlighet med alla människors inre samvete. Vi vet alla hur viktigt det är att kunna lära av varandra för att därigenom kunna utvecklas, och vi är alla överens om att både Gud och människan avskyr hat och konflikt.

En mild och flexibel syn på religiösa frågor ger människan goda framtidsutsikter och hon kan på så sätt utöva tron på ett uppriktigt sätt i enlighet med den inre natur som Gud har skapat henne med. På detta sätt blir religionen inte en börda, vilket Gud heller inte har avsett den att vara.

En gång kom en ökenbo till profeten (fred vare med honom) för att klaga över att Mu'adh drog ut på bönen. Profeten (fred vare med honom) frågade: "Vad säger du i bönen?"

Han svarade: När jag säger tashahhud [1]Tashahhud är ett speciellt moment i den vanliga bönen som förrättas fem gånger per dag. , säger jag: "O Gud! Jag ber Dig om Paradiset och söker skydd hos Dig från Elden." Jag är dock inte bra på att 'surra' som du och Mu'adh är.

Profeten (fred vare med honom) sade till honom: "Det är i princip dessa saker som vi 'surrar' om." [2]Sunan Abu Dawud #22 och Musnad Ahmad #15333

Vi kan se att profeten (fred vare med honom) inte bad mannen att memorera vad som skulle vara svårt får honom att komma ihåg. Istället tog han hänsyn till mannens förmåga utan att förhåra honom om hans avsikter. Kanske var han gammal, eller hade han svagt minne, eller hade han haft en svår uppväxt.

Ordet som mannen använde för att beskriva Mu'adhs och Muhammeds bön var inte de mest

smickrande och kunde lätt ha uppfattats som förolämpande. Profeten (fred vare med honom) tog dock inte illa upp utan accepterade mannens grovhuggna språk: "Jag är inte bra på att 'surra' som du och Mu'adh är." Och svarade försiktigt: "Det är i princip dessa saker som vi Drone om." Med detta svar tröstade han mannen och försäkrade honom om att de enkla ord som han använde i sin bön i grund och botten var samma som Mu'adh använde – även om Mu'adh kanske använde ord som ökenbon inte skulle ha förstått.

I själva verket var mannens bön samma bön som alla profeter har bett – en bön om Paradiset och undsättning från Helvetet.

Och Vi bönhörde honom och skänkte honom [sonen] Johannes – Vi gjorde nämligen hans hustru fruktsam. – De var alltid beredda att göra gott och ödmjukade sig inför Oss med hopp och fruktan och visade stor undergivenhet. [3]Sûrah al-Anbiya': 90

En lättsam natur bör utgöra grunden för hur vi betar oss och interagerar med andra människor. Vår inre följsamma natur och religiösa medvetenhet är bättre än påtvingade svårigheter i religionen. Genom att följa denna natur undviker man att vara alltför pretentiös eller att visa sig skrytsam.

Vi finner att de flesta av de som sysselsätter sig med hårklyverier inte bidrar med någon nytta. De är människor som slåss om innehavet av en torr brunn eller som klättrar uppför en hägring. De lever inte i verkligheten utan riktar all uppmärksamhet mot ytliga tvister. De är de sista som gör andra människor nytta, men de första att kritisera och klaga. Detta är verkligen klandervärt!

Källor:

Shaykh Salman al-Oadah (2008), *An Easygoing Approach to Faith*. www.islamtoday.com;
Muhammed Knut Bernström (2000), *Koranens budskap*. Simrishamn: Proprius.

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Tashahhud är ett speciellt moment i den vanliga bönen som förrättas fem gånger per dag.

↑2 Sunan Abu Dawud #22 och Musnad Ahmad #15333

↑3 Sûrah al-Anbiya': 90